

Sygnatura akt: VIII Cz 14/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Rafał Krawczyk

Sędziowie: SO Hanna Matuszewska, SO Marek Lewandowski

po rozpoznaniu w dniu 29 lipca 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko K. S. i E. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 13 listopada 2015 r.

sygn. akt I C 363/14

1) **postanawia: zmienić zaskarżone postanowienie o tyle, że oprócz zasądzonej od powoda na rzecz pozwanych kwoty 634 zł tytułem zwrotu kosztów procesu zasądzić dodatkowo kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych;**

2) **oddalić zażalenie w pozostałej części;**

3) **znieść wzajemnie między stronami koszty postępowania zażaleniowego.**

/SSO Hanna Matuszewska/ /SSO Rafał Krawczyk/ /SSO Marek Lewandowski /

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 listopada 2015 r. w sprawie I C 363/14 o zapłatę wytoczonej przez powoda A. S. przeciwko pozwany K. S. i E. S. Sąd Rejonowy w Toruniu umorzył postępowanie na skutek cofnięcia przez powoda pozwu bez zrzeczenia się roszczenia. Pełnomocnik pozwanych wyraził zgodę na cofnięcie pozwu oraz domagał się zasądzenia na rzecz pozwanych kosztów procesu według złożonego spisu (k.143) w łącznej kwocie 1457,69 złotych. Spis złożony do akt obejmował między innymi koszty przejazdu pełnomocnika do Sądu Rejonowego w Toruniu (omyłkowo wskazanego jako Sąd Okręgowy w Krakowie) na trasie o długości 96 km B.- T. – B. w dniach 14.01.2015 r., 8.10.2014 r. oraz 9.07.2014 r. w kwocie 240,69 złotych. Należność tą pełnomocnik wyliczył jako iloczyn stawki za 1 km dla pojazdu o pojemności silnika pow.900 cm (3) 0,8358 +80,23 zł x 3 =240,69 zł.

Sąd Rejonowy umarzając postępowanie w punkcie 2 zasądził solidarnie na rzecz pozwanych koszty procesu w kwocie 634 złote. W uzasadnieniu nie wyjaśnił dlaczego zasądzona została kwota inna niż wynikająca ze złożonego przez pełnomocnika zestawienia kosztów procesu.

Zażalenie na to postanowienie złożył w imieniu pozwanych ich pełnomocnik. Zaskarżony został punkt drugi postanowienia w części w jakiej Sąd Rejonowy nie uwzględnił wniosku pozwanych o zasądzenie na ich rzecz od powoda wydatków pełnomocnika obejmujących zwrot kosztów podróży z siedziby kancelarii pełnomocnika (B.) do siedziby sądu w łącznej kwocie 240,69 złotych. W uzasadnieniu zażalenia pozwani zarzucili Sądowi Rejonowemu, że nie uwzględnił tego składnika kosztów mimo, że koszty te były kosztami celowymi związanymi z prowadzoną sprawą. Wskazano, że strona ma prawo osobiście czy przez pełnomocnika uczestniczyć w rozprawach i uczestnictwo na 3 rozprawach było konieczne aby prawidłowo reprezentować interesy strony. W konkluzji skarżący domagał się zasądzenia pominiętej kwoty wskazując, iż wyliczył ją przy zastosowaniu stawki 0,8358 zł (dla pojazdu o pojemności silnika powyżej 900 cm (3)).

Powód w odpowiedzi na zażalenie domagał się jego oddalenia podnosząc, iż koszt dojazdu pełnomocnika na rozprawę nie wchodzi w skład kosztów niezbędnych dla celowego dochodzenia praw.

Na żądanie Sądu Okręgowego pełnomocnik złożył oświadczenia, z których wynika, iż rzeczywisty koszt dojazdu na 3 posiedzenia na trasie B.T., przy uwzględnieniu wskazanego w oświadczeniu średniego spalania pojazdu kształtował się na poziomie 135-150 złotych łącznie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Fakt trzykrotnego przejazdu pełnomocnika pozwanych do sądu był bezsporny. Wątpliwości Sądu Okręgowego nie budziła także konieczność zwrotu tego wydatku przez stronę przegrywającą proces. Przy rozpoznawaniu zażalenia powstało zagadnienie prawne budzące poważne wątpliwości, sprowadzające się do rozstrzygnięcia czy stronie reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika, którego siedziba kancelarii znajduje się w innej miejscowości niż siedziba sądu, przysługuje zwrot wydatków tego pełnomocnika związanych z dojazdem samochodem do sądu w wysokości rzeczywiście poniesionych kosztów paliwa, czy też zwrot kosztów ustalonych na zasadach jakie dotyczą pracownika zatrudnionego w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r. przychylił się do poglądu, iż zwrot powinien obejmować koszty rzeczywiście poniesione przez pełnomocnika strony. Będąc związany taką wykładnią Sąd Okręgowy uwzględnił w części zażalenie pozwanych zasądzając kwotę 150 złotych tytułem zwrotu kosztów przejazdu pełnomocnika pozwanych do sądu. Koszty w tym zakresie były niezbędne i celowe, zaś ich wysokość, w świetle przedłożonego oświadczenia nie budziła wątpliwości Sądu Okręgowego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie pierwszym sentencji w myśl art.386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., zaś w pozostałym zakresie zażalenie podlegało oddaleniu w myśl art.385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono w myśl art.100 k.p.c. w zw. z art.108 §1 k.p.c. mając na względzie fakt, iż zażalenie było uzasadnione tylko częściowo.

/SSO Hanna Matuszewska/ /SSO Rafał Krawczyk/ /SSO Marek Lewandowski /